

Tijdelijk besluit van de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, in overeenstemming met de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 16 oktober 2020, kenmerk 1762507-212651-DICIO, tot aanwijzing van de ambtenaren van de inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport in overeenstemming met de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

Gelet op artikel 64bis, eerste lid, van de Wet publieke gezondheid;

Besluit:

Artikel 1

Voor het toezicht op artikel 6d, achtste lid, van de Wet publieke gezondheid zijn mede bevoegd de ambtenaren van de inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin het wordt geplaatst.

*De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
H.M. de Jonge*

TOELICHTING

Dit tijdelijke besluit vervalt op het moment dat de op 10 oktober 2020 in werking getreden Wet Tijdelijke bepalingen in verband met de inzet van een notificatieapplicatie bij de bestrijding van de epidemie van covid-19 en waarborgen ter voorkoming van misbruik daarvan (Tijdelijke wet notificatieapplicatie covid-19) vervalt.

Deze wet wijzigt de Wet publieke gezondheid (Wpg) met een nieuw artikel 6d waarin is geëxpliciteerd dat de inzet van een notificatieapplicatie (hierna: CoronaMelder) deel uitmaakt van de taken die de Minister van VWS en de GGD ingevolge de Wpg hebben. Om te borgen dat het gebruik van CoronaMelder te allen tijde vrijwillig is bevat het achtste lid van artikel 6d een zogenaamde antimisbruikbepaling. Op grond van deze bepaling mag niemand direct of indirect worden verplicht tot het gebruik van CoronaMelder of daarmee vergelijkbare digitale middelen. In de memorie van toelichting is benadrukt dat deze bepaling breed dient te worden opgevat; het is niemand, werkgevers, zorgverzekeraars, onderwijsinstellingen, winkels of wie dan ook, toegestaan het gebruik van CoronaMelder of welk vergelijkbaar digitaal hulpmiddel dan ook, direct of indirect verplicht te stellen. Zo is het bijvoorbeeld niet toegestaan dat een restauranteigenaar het gebruik van CoronaMelder verplicht stelt voor het kunnen plaatsnemen op zijn terras. Evenmin mag indirect worden verplicht tot het gebruik van CoronaMelder of andere vergelijkbare digitale middelen, bijvoorbeeld door financiële prikkels zoals een korting voor klanten die aantonen dat zij de digitale middelen gebruiken.¹ Dit verbod geldt voor een ieder en dus ook voor de GGD'en. De brede reikwijdte van de antimisbruikbepaling is bij amendement in de wettekst geëxpliciteerd door op te nemen dat onder het verbod in ieder geval valt 'het gebruik van de applicatie of het middel, het delen van informatie daarvan, of het meedelen van het al dan niet hebben ontvangen van notificaties daarvan, als voorwaarde te stellen voor de toegang tot een gebouw of voorziening, het uitoefenen van arbeid, het gebruik maken van een dienst, de deelname aan enige vorm van intermenselijk contact, of het verkrijgen van enig voordeel'.²

Op grond van artikel 64 Wpg zijn de ambtenaren van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) en de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) belast met het toezicht op de naleving van de Wpg en de daarop berustende regels. Dit nalevingstoezicht omvat dus ook de antimisbruikbepaling van artikel 6d, achtste lid. De IGJ heeft een meldpunt ingericht waar mensen eenvoudig terecht kunnen met meldingen over misbruik van CoronaMelder. Hoewel de IGJ op grond van de wet de bevoegdheid heeft om op alle domeinen toezicht te houden op de naleving van de antimisbruikbepaling, richt zij zich in beginsel op het zorg- of jeugddomein. Daarbij voorziet het met de Tijdelijke wet notificatieapplicatie covid-19 ingevoegde artikel 64bis van de Wpg in de mogelijkheid om voor het toezicht op de antimisbruikbepaling op andere domeinen óók ambtenaren van andere toezichtsinstaties aan te kunnen wijzen, bijvoorbeeld wanneer dat uit praktisch oogpunt meer in de rede zou blijken te liggen. De IGJ zorgt er door middel van het meldpunt voor dat door mensen gemelde overtredingen bij de juiste toezichthouder terecht komen.

Met dit besluit wordt van de mogelijkheid van artikel 64bis gebruik gemaakt door de ambtenaren van de Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid aan te wijzen. De Inspectie SZW zal toezicht op de antimisbruikbepaling houden wanneer (vermoedelijke) overtreding daarvan plaatsvindt op het werkveld van de Inspectie SZW.

In lijn met systematiek van de Wet publieke gezondheid is het Openbaar Ministerie belast met de strafrechtelijke handhaving van de antimisbruikbepaling.

*De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
H.M. de Jonge*

¹ Kamerstukken II, 2019/20 35 538, nr. 3, p. 2.

² Kamerstukken II, 2019/20 35 538, nr. 19.